

Met Samuel Muller Hzn., den pas afgetreden wethouder van Rotterdam, zat hij in dezelfde klas en kampte met dezen om den primus-prijs, die meestal aan hem ten deel viel. Latere medeleerlingen van hem waren o. a. de oud-burgemeester s'Jacob, de beide broeders Löhnis, de tegenwoordige raadsleden P. van Rossem en Jan Visser Jacs., en de uitgever van dit Jaarboekje.

Uiterlijk verschilde Van 't Hoff als jongen heel weinig van den man op leeftijd; hij was een van die menschen, die vrijwel altijd hetzelfde gezicht houden.

In 1867 deed hij — en hier laten wij Dr. Cohen weer aan het woord — „nu achtereenvolgens het toelatings-examen voor eerste, tweede, derde en vierde klasse der Hoogere Burgerschool en werd — het fransch stond blijkbaar niet bijzonder bij hem in de gunst — met een herexamen in dit vak tot de vierde klasse toegelaten ¹⁾).

Ook nu bleek weder zijn aanleg voor de wiskunde en natuurkundige vakken; zijne leeraren noemden hem een geboren mathematicus; hoezeer de wiskunde Henri ook aantrok, toch kwam het plan, om dit vak als studievak te kiezen, niet bij hem op. De toepassing der mathesis op andere vakken lachte hem meer toe.

Hoe aantrekkelijk is het de proeven, die men op school door den leeraar in de scheikunde ziet uitvoeren, thuis zelf te herhalen, vooral wanneer zij niet geheel ongevaarlijk zijn, doordien er een kleine ontploffing of een vuurverschijnsel kan intreden. Het kan ons dan ook niet verwonderen, dat Henri met zijne makkers zijne op de school van Delfos reeds begonnen proefnemingen voortzette. Hoewel zij niet altijd even ongevaarlijk waren, kwam hij er toch zonder kleerscheuren af.

¹⁾ In het Register der leerlingen staat hij abusievelijk voor de derde klasse ingeschreven.